

“वरतः विज दुषरं तपः रश्मिन्दीः परिश्रुतः
पुरा। प्रजिवाय समाधिमेदिनी हररश्मि हरिणी
सुराज्जनाम् रघुः।

हरित् पु० हृ-दति। १ नीलपीतमिश्रितवर्णं (पाताररङ्ग
प्रकाशवर्णं च अमरः २ तद्वन्ति लि०। १ छत्र्यान्त्रे लि०।
४ सुदुगे हेमच०। ५ सिंहे ६ छत्र्ये ७ विष्णो च पु० ददिशि स्त्री
अमरः। ८ हरिद्रायां राजनि०। १० हृषे न० मेदि०।

हरित्पण्यं न० हरित् पण्यमस्य। मूलकै राजनि०।

हरित पु० हृ-दतच्। १ सिंहे २ मन्यान्त्रे राजनि०।
२ हरिद्रये ४ तद्वन्ति लि० अमरः स्त्रियां छीप् तस्य
नच। ५ दूयायां मेदि० ६ जयन्त्यां ७ हरिद्रायां दक्ष-
पिण्डायां ८ पाच्यां १० नीलदूयायाश्च स्त्री राजनि-
टाप्। ११ स्त्रोत्रेयके न० राजनि०। [शाके न० राजनि०

हरितक न० हरितेन वर्णेन कायात् प्रकाशते कै-ञ।
हरितपत्रिका स्त्री हरितं पत्रं यस्याः कप् चापि अत-
रन्चम्। पाच्यां राजनि०।

हरितशाक पु० हरितं शाकमस्य। शोमाज्जने राजनि०।

हरिताल न० हरितवर्णं पीतवर्णं च तावः प्रतिष्ठा यत्।
१ पीतवर्णं उपधातुभेदे “च हरितालवर्णमानवार्थम्”
मावः। २ पीतवर्णं पक्षिभेदे पुंस्त्री० राजनि०।
स्त्रियां छीप्। स्त्राये क। हरिताले न० अमरः।

“हरितालं द्विधा प्रोक्तं पत्राख्यं पिण्डसंज्ञकम्। तयो-
राद्यं गुणैः चोक्तं ततो हीनवर्णं परम्। स्ववर्णं
गुरु स्निग्धं सपत्रं चाभ्यपन्नम्। पत्राख्यं तावकं विद्याद्
गुणार्थं तद्वशात्तमम्। निम्बं पिण्डसदृशं सत्यवत्
तथा गुरु। स्त्रीपुंश्चकारकं सत्सगुणं तत् पिण्डतावकम्।

हृषन्तं च हरितालस्यैव तावदेवजाताम् सृजति च
वज्रतापामकृच्छ्रोचपीडाम्। वितरति च फलानि
कठरागं विदध्यादिदमनितमगुडम् भारितश्चाप्यवश्यम्।
“तावकं कण्ठमः कृत्वा तन्मूलं काष्ठिके पचेत्। दोषा-
यन्त्रेण यत्नेन ततः कृष्णवर्णजडैः। तिलतेले पचे
दुग्धेन यामञ्च त्रिफलाजले। एवं यन्त्रे चतुर्थ्यां पक्व
गुड्यति तावकम्। अथ तालस्य सारणविधिः “सदृशं
तालकं गुडं पीननं वरसेन तु। स्वस्त्रे विमर्दयेत्कं दिनं
पयादिगणयेत्। ततः पुनर्नवाचारेः स्थात्वा मूर्द्धं मपू-
रयेत्। तत्र तद्वाचकं धृत्वा पुनस्तमैव पूरयेत्। व्याकण्ठं
पिठरं तस्य पिधानं धारयेन्मुखे। स्थायीं चुत्वा वसा-
रोप्य कषाटुहिं विवर्जयेत्। दिनाम्यन्तरगुण्यानि

पञ्च वज्रं मदापयेत्। एवं तन्मिश्रयते तावकं मात्रा
तस्यैकरक्तिका। अतुषानान्यनेकानि यथायोग्यं प्रयो-
जयेत्। एवं शोधितस्य सारितस्य तावकस्य गुणाः।

“हरितालं कटु स्निग्धं कषायोष्णं हरेद्रिषम्। कण्ठ-
कुष्ठारोगाक्षरूपं पित्तकषणान्। “तावकं हरते
रोगान् कुष्ठस्य च्छ्वापहम्। शोधितं कृते चानि
वीर्यवर्द्धिं तथा युषम्” भावप्र०।

हरितानखगमंसगुणाः “हरितालोऽत्यवित्कः स्यात्
क्षपायो मधुरो लघुः। रक्तपित्तप्रशमनस्तृपात्रो वात-
क्षोपनः” राजनि०।

हरितालिका स्त्री हरेत्तालो हत्तालो यस्यां कप् अत-
रन्चम्। १ वीरभाद्रगुणचतुर्थ्याम् हरितवर्णाय
अजति पथ्याप्रोति अज-ण्वुल्। २ दूयायां लि०।
अण् छीप्। हरिताली दूयायां सा च आकाश-
रेखायां मेदि० खड्गवतायां हरितालिकायाञ्च।

“भाद्रे मासि हिते पक्षे वसुदेवतसंयुता। हरित लो-
चतृषीं स्यात् सर्वाणोपेतिदा सदा। भाद्रे मासि हिते
पक्षे चतुर्थ्यां स्वागियोगतः। ददाति विलिप्तं चरं
दृष्टवन्तो न संशयः। हरितानखलोषु हरौ छत्र्ये
चतुर्थिका। हरिताली वनाख्याता दृष्टाणोपेतिदा
सदा” राजमातंरः

हरिताश्म न० हरितवर्णं शस्त्रं अश्वो व वा अश्वमा (प्रेरिजा)
१ मचिभेदे २ लो (वृत्त) उपधातुभेदे च राजनि०।

हरिदर्म पु० हरिहरिदयोर्मर्मेः हरिद्वर्णं कृते अमरः।
हरिद्वर्ण पु० हरिद्रामयोऽस्यो यस्य। १ छत्र्ये २ कर्कशे च
अमरः।

हरिदेव पु० हरिदेवोऽधिष्ठाता यस्य। अवगन्तव्ये।

हरिद्रर्भ पु० हरिद्रयोर्मर्भो यस्य। हरिद्रये कृते राजनि०।
“दर्भो ह्ये च गुणे लुब्धो तथापि च सितोऽधिकः।
यदि सितकुदाभास्तत्परं योजयेद्भ्रमम्” राजनि०।
“दर्भद्वयं त्रिदोषघ्नं मधुरं तुरं हिमम्। मूलकच्छः-
प्रसारीनश्चापविकरकं मद्रामुजितम्” भावप्र०। तन्मूल-
गुणाः “कुगमूलं हिमं रुच्यं मधुरं पित्तनाशनम्।
रक्तज्वरलक्षणापकासनादोषमोक्षकम्” राजनि०।

हरिद्रव पु० हरिवर्णः पिण्डलवर्णो ह्येव इव। नागकेशर-
रजसि लि०।

हरिद्रा स्त्री हरिं पीतवर्णं हवति द्रु-गतौ ङ। अनाम-
ख्याते ओषधिभेदे।